

lobci vzešlé. I v případě, že by věřitel za rozsudečné spoluručil, zakládalo by to toliko osobní závazek, nikoliv však nárok poplatkového eráru na zaplacení z výdražku.

(Rozh. z 16. ledna 1912 č. j. $\frac{R \text{ III } 22/12}{1}$.)

—a.

Je-li obec oprávněna z prostředků obecních uděleti příspěvky na obecní býky. Na pojmenování „subvence“, nebo „podpora“, dávky takové nexáleží, sluší naopak v jednotlivém případě zkoumati, nejde-li o převalení dávek s osob, které jsou k tomu povinny, na osoby, které tato povinnost nestihá.

Otázku tuto, stejně důležitou pro obce i pro chovatele dobytka, rozhodl c. k. správní soud na stížnost občana Z. proti zemskému výboru moravskému. Děj i důsledky jsou patrný z těchto

rozhodovacích důvodů:

Do rozpočtu obce S. na rok 1911 zařaden byl příspěvek 300 K na obecního býka. Námitky proti tomu Z-em podané byly usnesením obecního výboru v S. ze dne 8. ledna 1911 zamítnuty a rozpočet schválen.

Odvolání Z-ovu proti tomuto usnesení zemský výbor moravský rozhodnutím v odpor vzatým částečně vyhověl a obnos řečený na 150 K snížil, jelikož obnos k účelu zmíněnému určený jest nepoměrně vysoký, vzhledem k tomu, že k témuž účelu jest již jednou pro vždy věnován výnos t. zv. »býčí louky«.

Z. odporuje ve stížnosti na správní soud podané tomuto rozhodnutí, poněvadž se přičítá §u 75. moravského zemského zřízení a § 9. zákona ze dne 26. května 1909, č. 61. z. zák. pro Moravu. Jedná se v tomto případě o výlohy, které se týkají pouze členů obce, kteří chovají dobytek v S., a mají proto tyto výlohy hrazeny býti sůčastněnými chovateli dobytka, nikoli všemi poplatníky.

Při rozhodnutí této stížnosti uvažoval správní soudní dvůr takto:

Především třeba zjistiti, že se v tomto případě jedná o plemené býky obecní, kteří byli od obce S. opatřeni na základě předpisů zákona ze dne 26. května 1909 čis. 61. z. zák. pro Moravu, kterýžto zákon upravuje chov hovězího dobytka na Moravě.

Tento zákon ustanovuje v § 9. výslovně, že útraty se zaopatřením a vydržováním veřejných plemenných býků mají, pokud o to jinak není postaráno, tak býti hrazeny, že obecní výbor náklad na chovatele dobytka podle počtu krav a jalovic více jak rok starých rozdělí a po způsobu obecních přírážek vybere. Tento zákonný předpis je v plném souhlasu s ustanovením § 75. moravského zemského zřízení, podle kterého výlohy, které pouze týkají se zájmů

jednotlivých majitelů nemovitostí, nebo celých tříd jejich, pouze od účastníků mají býti hrazeny a proto, jako zvláštní výlohy, nesmějí býti rozděleny k daním v obci předepsaným.

V našem případě byla dávka, o níž mluví obecní usnesení, označena jako příspěvek na obecního býka. Zemský výbor ve svém rozhodnutí tvrdí, že tato dávka má se považovati za subvenci a jako takovou ji také označil.

A v š a k n a p o j m e n o v á n í d á v k y n e m ů ž e p o p r á v u z á l e ž e t i. Zemský výbor nebyl na základě skutkového materiálu oprávněn dovozovati, že se skutečně jedná o s u b v e n c i, ku které by obec, pokud jde o veřejný zájem, který dotýká se předem obce, ve smyslu § 27. obec. zř. by byla beze všeho oprávněna, a že se nejedná spíše o převalení dávek z osob, které jsou k tomu povinny, na osoby, které tato povinnost nestihá.

Otázka, zda v tomto případě jedná se skutečně o takové nezákonné převalení břemene, anebo o pouhou subvenci na účel veřejný, jest otázkou skutkovou, která může býti pouze rozřešena na základě důkladného vyšetření stavu věci.

Po této stránce mělo se p ř e d e m zjistiti, jak vysoký je náklad celkový, jinými prostředky snad dosud nekrytý, na udržování býka a v jakém poměru jest obnos obcí povolený k celkovému obnosu.

Z a d r u h é, zda ti, kdož dle zákona jsou povinni obecního býka vydržovati, nejsou hospodářsky vůbec s t o, anebo velice těžko s t o, aby tento náklad uhradili s a m i, či zda snad z veřejných důvodů by bylo žádoucím, naléztí jiné možné zapravení, než dle hospodářského stavu jednotlivých osob.

Konečně za třetí, zda obnos, o nějž jde, vzhledem k majetkovým poměrům obce z jedné strany a k účelu, o nějž jde, z druhé strany, může se považovati za přiměřený.

Poněvadž všechny tyto momenty nebyly náležitě zjištěny, ačkoliv jsou rozhodnými pro rozhodnutí otázky, zda příspěvek, o nějž jde, sluší považovati za příspěvek dle zákona z roku 1909, bylo nutno dáti stížnosti místa a rozhodnutí v odpor vzaté p r o n e d o s t a t e k řízení zrušiti.

(Rozhodnutí c. k. správního soudu z dne 30. ledna 1912, č. 1278 ex 1912.)

Dr. Petrus.

Přehled rozhodnutí c. k. nejvyš. soudu v jiných časopisech uveřejněných:

Právnick = P. — Právnické Rozhledy = P. R. — Allg. österr. Gerichtszeitung = G. Z. — Juristische Blätter = J. B. — Gerichtshalle = G. H. —